

[Hans Nielsen.]

Jeg kan kun udtale min Glæde over, at det ærede Medlem saaledes har forbedret sig, saa han nu er lettere at komme i Nærheden af; hvor meget det betyder, vil jo nu Fremtiden vise.

Man har særlig beskæftiget sig med den forbigangne Politik, og saa naturligvis i noget mindre Grad med den nuværende og den fremtidige. Jeg vil ogsaa gerne gøre et Par Bemærkninger om den forbigangne Politik og specielt henvende et Par Ord til Formanden for det konservative Folkeparti. Thi efterhaanden som Skænderiene mellem Venstre og de Konservative vokser i Styrke, ser man jo ligesom i en glansfuld Belysning den Rædselstragedie, som det konservative Parti var underkastet i Aaret 1927.

Vi ved nu fra det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, at i det nævnte Aar var allerede Samarbejdet forbi, Programmet var udtømt, og der var ikke nogen Mulighed for andet end det rent negative. Men til Trods for at det var Forholdet, ser man, særlig naar man nu gennemlæser det ærede Medlem Hr. Pürschels 5 lange Artikler, „Borgerligt Samarbejde“, i „Berlingske Tidende“ og meget andet, som forefaldt den Gang, hvorledes det konservative Parti, længe efter at Venstre i Virkeligheden havde afbrudt Samarbejdet, fortvivlet kæmpede indbyrdes om at fortsætte dette Samarbejde, og hvorledes der ikke blev givet nogen Pardon de stridende Parter imellem, før det store Brodermord havde fundet Sted og det ærede Medlem Hr. Pürschel laa slagen paa Valpladsen, medens det ærede Medlem Hr. Christmas Møller steg som en Fugl Phønix af Asken.

Nu først forstaaer man ret en Artikel, der stod i „Berlingske Tidende“ netop i de kritiske Dage i 1927, da de Konservative havde lagt deres Forslag her paa Bordet, men der ymtedes i Krogene om, at man vilde tage det tilbage; da skrev „Berlingske Tidende“: Der staaer et Brøl af Angst fra disse Røster, som kræver, at Forslagene skal tages tilbage, af Frygt for, at Socialdemokraterne vil stemme for dem. Man forstaaer, hvor forfærdelig denne Tragedie var for det konservative Parti, og naar det ærede Medlem Hr.

Christmas Møller i en spydig Tone vender sig mod mig og siger, at der findes Personer, som gerne vilde være Ministre, men som ikke er blevet det, og som nu sidder med blege Ansigter, da maa jeg sige til det ærede Medlem, at vi hører jo ikke alle sammen til Kains agrariske Slægt — i vort Parti har vi mig bekendt ingen af Kains agrariske Slægt —, men jeg vil sige til det ærede Medlem: Hører det ærede Medlem aldrig hin meget kendte Røst: Hvor har du gjort af din Broder Abel? — — Pürschel, mener jeg.

Da de Konservative saa, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Løfter kun havde været Vind, og da de saa, at Industriraadets Formand og Industriraadet svigtede dem, da Grosserer-Societetets Formand svigtede dem, da Arbejdsgiverforeningens Formand svigtede dem — for alle gik de jo over til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Politik og støttede ham i hans sidste Regeringstid —, og da de saa, i hvilken Ulykke de var blevet bragt ved deres egen indbyrdes Strid, saa besluttede de at hævne sig, og det gjorde de jo den 21. Marts, og de gjorde det saaledes, at Resultatet er kendt; jeg behøver ikke at genopfriske det her.

Nu efter Valget staaer vi altsaa her med en ny Regering og lytter efter, hvad man siger fra Højre og Venstre om det Program og den Politik, som den nye Regering vil føre. Den første Røst, vi møder, er det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Han siger: Vort Parti vil føre en Nej-Politik; vort Parti vil føre en Protest-Politik, en Visne-Politik, den Politik, at vi overhovedet ikke vil være med. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der aabenbart føler sig noget bevæget om Hjertet ved denne Tale — den smager ham ikke rigtig —, staaer saa op og forsikrer fra denne Talerstol, at ganske vist kan vi Konservative naturligvis ikke tale med Regeringen om militære Spørgsmaal; vi kan heller ikke tale med den om de direkte Skatter; men der er jo mange andre Ting, vi kan tale med Regeringen om, og som vi Konservative er villige til at forhandle om — om Forbedring af Love, der blev nedskaaet, om Ændring af Tugthusloven o. s. v.

Men det har det ærede Medlem ikke megen Fornøjelse af; thi knap er det ærede